

## Posudek vedoucího bakalářské diplomové práce

**Název práce:** Fotografické dílo Borise Baromykina

**Autorka práce:** Helena Kristová

**Vedoucí práce:** Mgr. Lukáš Bártl, Ph.D.

Posudek závěrečné bakalářské práce Heleny Kristové nemohu začít jinak, než velmi osobně. Dílo Borise Baromykina znám v podstatě od dětských let, kdy jsem navštívil jeho výstavu v Malovaném domě v Třebíči. Zanedlouho jsem se s Baromykinem setkal i osobně, pracoval v ateliéru, který založil a i díky němu jsem začal získávat hluboký vztah k fotografii. Mnohem později jsem také Baromykina zahrnul do své disertační práce a tak trochu jeho fotografie považuji za „své téma“. I proto jsem monografické zpracování jeho díla zadával diplomantce s mírným (snad neznatelným), sebezapřením. O to větší radost mi udělalo, že Helena Kristová se tématu ujala se ctí a vytvořila velmi dobrou práci.

Hned na úvod je třeba ocenit svědomitý přístup studentky, nesčetné návštěvy u samotného autora a časté konzultace s vedoucím práce. Zároveň musím ocenit, že si diplomantka leckdy vyslechla moje stanovisko, ale na některých svých názorech si přesto trvala a byla schopna je také obhájit (např. výběr fotografií do obrazové přílohy).

Samotná práce je rozdělena na několika logicky strukturovaných kapitol o životě autora, dobovém kontextu a samotném díle. Za velmi cenné považuji též přílohy, obsahující řadu faktografických údajů a pak pochopitelně obrazovou přílohu, dosud nejkomplexněji představující Baromykinovo dílo.

Přesto mám k práci několik výhrad, začnu těmi formálními. Norma časopisu Umění není dodržena úplně důsledně. Diplomantka tak třeba mezi autory publikací neuvádí pomlčky, jak je zvykem, ale čárky, dále pak špatně pracuje se zkratkou (edd.).

Výhrady mám však také po obsahové stránce. Na některých místech jakoby textu chyběla formulační přesnost. Například na straně 38 (věta začíná „*Specifickou atmosférou...*“) nevíme, zda se text věnuje fotografiím Baromykina, nebo komparačním snímkům Miloše Budíka? Na straně 25 se dočteme, že výstava Lidská rodina uspořádaná v roce 1955 „*ukončila pohled na svět ve světle poezie všedního dne a otevřela pohled zcela jiný.*“, přičemž na jiných místech diplomantka zařazuje správně poezii všedního dne do druhé poloviny padesátých let a začátku následující dekády. Formulační nepřesnost pak nalezneme např. na straně 23, kde diplomantka píše: „*Držel se v zásadě jediného fotografického žánru, jímž je portrét a živá fotografie.*“. Bohužel ne zcela pregnantní je také používání pojmu dokument (str. 26). Baromykinovy fotografie mají zpětně zcela jistě určitou dokumentární hodnotu, ale nebyly vytvářeny primárně jako dokumentární cykly. Toto rozlišení není marginální, neboť dokument je promyšlenou koncepční prací na daném tématu a tu v Baromykinově díle nenajdeme. Formulačně nepřesný a navíc nekompletní je také výčet autorů mnou řazených do poezie všedního dne (str. 28.). Osobně mám výhrady také k vymezení vzorů pro poezii všedního dne, kde diplomantka přeceňuje vliv Skupiny 42. S Helenou Kristovou jsme nad tématem několikrát diskutovali a její stanovisko respektuji, je podloženo mimo jiné názorem Jana Mlčocha a Vladimíra Birguse, ale nemohu se s ním ztotožnit (mimo jiné by se jednalo o vhodnou otázku pro Baromykina v rámci rozhovoru vedeného v příloze).

Přes výše uvedené nicméně považuji práci Heleny Kristové za velmi zdařilou a po odstranění některých nepřesností a o něco větší kritičnosti by její bakalářská práce mohla být velmi dobrým základem pro monografii Borise Baromykina, kterou by si nejen zasloužil, ale její vznik bych si ze srdce přál i já. Za odvedení této práce patří diplomantce dík.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou **C**

V Olomouci 22. května 2016

Mgr. Lukáš Bártl, Ph.D.